

היומם מהלכות גמור פוק י"ד חכב ח
 כספי מעט קדשה ~~ה~~ ממשמיס היטה היו
 כמקור עירובי וסורין גומב מפעיה מה מרוב
 אך אמרה מסתיהו ויני יכולה לנגח לו
 מצדית כופין אומי אפדוואיצרה לפי
 סאניה כספיה שפניה למע אה ונפא
 בא כמדה כלל ופאל האומיה ~~ה~~ ~~ה~~ ~~ה~~
 ופאל קהל הקיימתין בין מנסיק שפניה ליהלה
 ונתתיב האמרויות בין מנסי מלוי לא נפ"ס
 כמקרויות. ואינע נטלת קהל בלויס ואפילו
 מנע שיהוהי ~~מטפת~~ ~~מטפת~~ ~~מטפת~~ ~~מטפת~~ ~~מטפת~~
 שקרון לה כולסת ועמרת לו וכל מה שמת
 לה מנע מחזרת אומי לא נק לה
 מע ספאל ונפא. ז"ל

~~אבל~~ ונתב המנה מעט שק א דה
 האנה שנתרה וכו. ונד שפניהו (אנה הומבס)
 כל מקום שפכירו חמיק יוציא ונת כמנע
 הוצב אומי אפין הבל אפיציא אומי
 לה כמדה ונת כמב הוא כל כמרוס העמק
 ק"ו.

וקנה יי אז כל אנה שפכיר אומי מן הבל
 שפניה נומע צניה האר ומקצת צפנה
 מן הבל.

ובאות כה הטעם שהפיה האר שפכיר
 ה"ה כל אר האומי ~~ה~~ מניס אר בין הממא
 קאין כופן אר היאם ארש. ונק שפכיר / אפכירין

מאכלו נקראת גמל שנתן מחמת כפייה זו
 תבוא ונבר כפסה הורגה זגור בכל ארבעות
 קמח כדברי רמיה הנה שנתן כפול את האים לזר
 ולא דנה אלא שאילו היה הבין בדיבוריה
 ראוי לדנונה הנה משם כדבור וחנני הקול
 הדבור קמח ^{ועבירה} אשה נותרה עיניה ^{גזים} קדמה ומקצת
 ערפטה מנחלה כן שקל כל הכריות שאין עפול
 אמותי מן הבין ע"ל הנה

ובאמת ^{הדין} ערמתיק יענה לזכ שגאוי קאלומנה
 של ^{הדין} האק הק ממתיק שנאלה מדרמת כדי לזכור
 מן בערה לא ינבו אהבדל וזריק אבון ע"ל
 אשה ואשה לעביו טענה עו שטאים עלי רשע
 בכני ערפטה ולא כמו שזר מפרשים לא כובין כחל
 ונמו זנו כתב הרמיק בראובות קבל כסדנה
~~אבן~~ אל בעדן אים ורבה לכבות אשת
 לעלות אמו לארץ ישראל וצריק אל

קמח וזבסיב נחובתה כמו שכותב הרמיק
 בפניות אשור הכרין י"ה הל' כ"ה ^{אזל} וזל ^{אזל} וזל
 אחר האים אלמות ~~אזל~~ והיו אינה
 נחבה תבוא הלא כשהב וזל אמנה היא

לעלות נכויי אינו רוצה יוציא ויג
 נחבה ונוא הבין לכל מקום מסדנא ישראל עק ינושין
 קמח מדין וז' ואין הכל מביאין משק
 בכל מדין אינושין ואין הנה מביאין משק
 ושאול ~~אשר~~ חמיק שכל מי קיסנו אשת ורבה
 לזרם אמה בלי נחבה יזול עליה את האדני

רשכ

הצאת איהיה זה אשרה אינך רוב הנסק
מבדל בין וצנה הרמקם שבהם פינים קעודה מחרימים
בזק של כל מי שדושה בזה גרין אליה של אמת
ללא אדיוותו זכות אלת אהתברך קאי לא זאת זה
זיענה נגמל אין ואז יכריחו האסה אלגר צמו או
תכא מכלי כמגבה כפה ראיו אתק דוליק
אתק מה שאן נואה בו וכו איך מוגה היא זה זכו
ומה שיוצא מבקריקם אין אדין אלא מה שניו ראות
אי זה ~~הוא~~ איק בקס אצלות לאו ופוא
חוקק בקפרות איה היה היו ובין אשאו מריבה בסיק
פניק אז נמיה אצמו אצלות צמו לאו ואק יחסר
אתק מהגראיק הלאו אין ארון עליה אצלות צמו זכו
וכן גרין שהאסה אצנת מאים עלי יס ארז
לדד אגדוק של כל יהצין ולראות אק יס עמיות
באצנתיה שאק היה מאים עליה ממוצ התחלה
את ארזאונפ. אבל אק מצאו הבה אחרי חקירה
וצרישה שאמר בבהרה באה שאחרת "מאסתיכו
אינו ינאכ אההא או ^{מדינה} ואק תבאל אי תביה
בלי רצונה וכמו באנוסה - "כשבויה שבהל לפניו
לכה" אז כופן אותו להוציאה.

אזה התפוש של הרמקם ~~שבת~~ שמתן יסוד בענין
קדושים. כמו שאין אשה מתקבשת אלא מצלנה
ואק קבשה באונס אין הקדושים קדושים בחדו
מכני שזין פק שביות אההא זמי שלא אוהבים
כמו כן צריכה האסה כל זמן שביא מתנתנת
אביות מנוצבה אההא לאיש צי ^{יש} אק אין חסן
באים זה יוז מעה שבוא שניו עליה ונמסת
אביות אורו ואק צריכה אהות אתה זה אונס

קשה לי אכן יש חסד קדמני במשפט ~~הוא~~ וחסד
~~הוא~~ עמך של אהבה ורחות שזריחה להיות
 הן איים אשתי וראיה אלה סגור אהלו
 אשתי עד שיביים אלה בני ~~אלה~~ שיהיה
 רוח של אהבה קשור תשמיש וזה אינה קדמני
 זה. ואף ראין הוא מנני חסדן של קהל
 חן שאנישית, אש האה ~~זה~~ זכרתי אכן
 שאני כזה אק נחוסים שלו מאוס עליה. ואף שמתמלא
 אלא סברה שגור אהבה ואחר כך ראה שאי
 אפשר, ומצד הרעל אק זה אמת אין הוא
 אהבה דבר קנה קנוציה אהבתה דמי רוצה
 אחר יעשה לו טובה בני אמות אלו. ואק
 היא שונא אלו ~~באציות~~ מצד נמוסיו ומצד
 אנושיו (personality) אלא אהבה אחרת ~~אף~~ אי אפשר
 שיהיו היקף. באין אק דר עק נחש הכפסה אתה.
 וכן גשיטת הרחמק אק אינו רוצה להוציאה
 טפן אורף. ומדוקק אשין הרחמק שק "טפן אלו
~~הוא~~ אהבה אלוש אפי שאינה כשקיה שגור
 אלווא לוח מצד הוצרן הרחמק אזה היה די
 אחר שאק היא טוהרת שגור הואש עלי שבין לו
 אהבה אלא וזי שרמק אהיר יסוד כמו שמתנו
 דוק אק האת מאוס כזה שאק תתיה אתה תהיה
 כשקיה. ויש אף דוד לקדוק כמו שכתב הרחמק
 בגובה אשני אלהסנוניה בני שרעה ~~אחות~~
 אלוש אשתי העכ אלהסנוניה כחבתה אק לא תהיה
 אלו לארץ ישראל.
 רק כאן יש אהק שתלוק משם כיון שזה עתה

לא נתן כל כח למקירה וברישתה כמו עתה
 ברובה לפיכך כרובה עם ~~לא~~ תשכית
 לעלות לאי, וכאן עתה סודי סודי
 ומכר עוד יותר ~~עם~~ מעין בנדים צ'
 בעב שאלות השמים הני וניקל סודים שאין
 יורד בחן כשמצוה בסעודת השמים ומכני
 זה לא תוכל להוציאה ממנו למשנה ראשונה
 תבא הכרעה ואמשך אחרונה לא תבא
 מני שם נרוב ציונה באחר ואף

לעתה בין ובין - ששמים בינו ובין - שאין
 יורד בחן בסקין ביבמות שם שביא למחנה
 וצחקים ארבע קולס ד"ה שהינו אהינה היא
 נאמנה: לאחר עשר שנים ויש לניקל והיא
 באה בסעודה שביא רובם בנים צבתיא חוסריא לביא
 ומכאן לקבורה ואין חוששים למטה נרוב עיניה באחר
 מני שם אחר: " שנים ~~(ואף שיש מקצת דשל)~~
 אהב לא אמרה עד עכשין קודם אי"ש שנים שש
 אמרה לא היו לה ~~באחד~~ האמנה לה שמה נרוב
 ציונה באחר ואם אמרת שאינו יורה בחן
~~צבתיא~~ בחן זה אינו מליד אכ" מוקמים
 לבין של מטה ראשונה בנדים צ' ציוצאת
 וניסאת בתרופה. ואכ" נמי ארמבק
 אק טוצנת מאוס עלי. ואוכח לדי קיש אמר
 קדברים אמר דקורה וברישתה כמו שכותב
 הרמבק בפירוש המשניות בנדים צ' ~~שנה~~ אהב
 אק אינה יודעת שאינו יורד בחן אף אק היא
 בתי ונתאמת העתה ~~אם~~ ~~אין~~ ~~יורד~~ ~~בחן~~ ונתאמת

וזו הרמז "ואסיק" את כונן כלימיק בין
 ובינק שבוא טועת בעתן שאי אפס הידיעה
 אלא ליעד הנסתר כיון שאחרת קבוא אינו
 שלם ארמנים ואינו יורה כחן אש לא תגיד
 ממנו הלך פיק ובעקר אפלוו היג קים לה
 בורה כחן הוא לא קים לה לבי שיהי מופת
 לה בהיותה מרמזת קו ופוא אינו יכול לשד
 לה לבי שפוא לא ירמז לה שמה חלק מאפו
 וזו יאנו חושבין שמה צינה נותרה באחר
 היינו ממרשין אורה ממנה אהינו ממייבין
~~אורו כחיה וליכא את הוה רופה לשרה~~

ואפי"ן אק כו"ג רוצה להכריע ולכונן יאק בלא כתרופה אחר
ש"ה ר"ה דמ"ה ע"כ ש"י"ק ו"א יוצה כעו שבארנו ב"ת"מ"ת
מ"א ו"ל שאינה יוצרת סבה מפני מה

שאינה מתצטרף אי ממנו או ממנה (הו"ה מ"ה)
רוצה להתחבר אק אחר - שגביר שאק אחר
תצורה אכ"ה מ"ה (ב) שמתאחד ו"ה
שהי"ה מ"ה ו"ה מ"ה ו"ה מ"ה

יורה בח"ל - (זה) פירוש המשנה אחרונה הפעיק ק"ל
ובית - לפי שרק ה' קל"ח יוצר שביא אחרת
האמת (ב) ~~ב"ה~~ ת"ב ~~ב"ה~~ ב"ה

~~(ב) ש"ה מורה ש"ה ב"ה א"ה ב"ה ח"ה~~
ה"ה מ"ה יוצרת אחרת הפ"ה ו"ה
ש"ה מ"ה ש"ה ב"ה ו"ה ב"ה נ"ה
כ"ה ה"ה ב"ה ב"ה ב"ה ב"ה ב"ה
מכ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מכ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
ש"ה ב"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
ש"ה ב"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

הר"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
ב"ה ב"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
אחר שב"ה (ב) אק מ"ה ש"ה מ"ה

יוצ"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה
ה"ה ב"ה ב"ה ב"ה ב"ה ב"ה
ש"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
ו"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

ו"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
ה"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

אכן מבני יש שני חקות ~~ש~~ סמכות
 אמר ~~הקדירו~~ ^{חזקה} ~~החזקו~~ ~~שמויה~~ ~~או~~ - ~~שמה~~
 ערב עיניה באחר ותקרה ~~ש~~ שמויה לה
 היא מרשט היו כמו שאין שוק הונחה
 כלל וכלל ואכן יש אף איות שהיא משה
 ולא אכיל או אי אב יד שירבו שרבים
 כה נאם / בירור בגדי הרמק פביול
 המשניות וצריק צי

אכן בגא כשערת סנה מבני נה
 רוצה לבא ממני כוונ האן שרצי
 בנים צבתיא חוסרו ליבא ומרא קביות
 או כטענה של נטמא שגוא צריק אמרה
 מבני טענות אלו וא מבני יש שהוא
 מאוס עליה וכשהיא נבדלת אינה נבדלת
~~אחיה שגוא שונא לה~~ ~~אמנא~~ ~~היא~~ ~~המתנה~~
 הנה שייק גשור ויש ~~ה~~ גבולת גשור

"אף שאין לה בנים, אף אם לאו איהן
 טמא לו סוסה אטורה אלו היה בין גשור
 ואם אין צדיק והוא לא מחנך הוה חוטא
 להיות אלה וצדקה אבי תוספת וצריק צי

~~יש "עצרה חוק דל תה" ^{דא} צמחתיא איהן אף דוא~~
~~מחנך איהן שדק שראר אצדעו~~

ו"א צמחתיא איהן אף שדק שראר אצדעו
 וצדק אף חוק בקרת רבינן דרשן "הלי
 וצדק כמו הרמק אומר כל המשניות - ובהחירה או
 אף וצדק אכל ואם רצה לתהיה תחתיו אחר שאין אף
 צדיק, וכתוב ~~א~~ ~~א~~ ~~א~~ כיון שאין שם ראיה ~~ב~~ ~~ב~~ ~~ב~~

מצוה יאמין שנתנה ~~אשר~~ ~~אשר~~ ~~אשר~~ ויכרש אשתי
 ולכן משתדל לא ליה - אף שקט היא מאמין כמו
 מורב לזרש אלה מכל מקום נבוא תוסא נמו
 נציר . אלה כל זה רק אק יס זה אינה
 טענה מפני מה רצה להתירט שאין חסון
 בעצם עין של אשור . של אצק אהבירו
 אלה אק . ו זה אלה בעצם בין אשור
 דמאוס היו על זה כעין שבעל מה
 אורה דעובר על חק ועסק ארשה
 ולא * אמרין מוסק אמרה סודו אמית
 ארמא . כמו כן כאן . ומני זה .

אמר הרמבם שכלם ארשה
 אלה המרשים האורים חוקים של זה
 ואמריק שמני הלקו הדור ידעו הנשק
 כבידו עיניק בעור וכן לא משמש
 כיסוד זה של מאוס עלי אלה אולי
 ארשה והרמבם יאמר אזה יסודי אלה
 קיש של א שמה ~~אשר~~ נלה עיני אחר
 חו פכל אפי עיני הבין וצדק כל
 אזה ואזה אפי עיני ~~אשר~~ ~~אשר~~ ~~אשר~~
 וכן כאן מאויבין בהצנן ובזעיק ולא
 כופים אוקול איה . רק אחר זמן אוקול
 שכן יש אחר לא ירצה אשור כל כך
 זמן - כמו בענין של אלה אלו יורה כח
 רק אחר דור שנים . כאן איה זמן
 לפי מה שיכינו הבי"ק וזה ענין שידק
 הרמבם אורה "כאן אולי אשור"

כ"ו

אק הדקון שק ב"ה י"ה אכה ח אחר שם אשור

דימום שאק האצה אונטער מאוס חילי
 שנופים ארבע-אה נמו שבוך ה' ז' ה' ח'
 קאפ אחר האיש אלוות ל' ז' ז' ז' ז' ז'
 סיכור איזשה וואנד כעבועה ~~אבל~~ אצל
 אק יינצאן ארשיק ~~שיש~~ שיצראו ~~אבל~~ אצל
 האכה זו כצו אצב כעבועה ~~ל~~ האשה
 בטח ~~שיש~~ ~~אבל~~ שא ש"ן ההלכה באופן נכה
 ובענין שיש ארבע-אחד אמת העובדה
 כן ~~למי~~ בהלכה ~~א~~ אשה שסודרת מאוס פוא
 צ"ל יש אדב אמבא אמת ~~אמת~~ היחודה
 ואף קשה אבק מנח מקוק בענין זה
 שפוא יסוד של ח" הנסאון בין איש לאשה
 מסוימים על הג'

ויל יצר סברה מדום יכולים זכוכו זכוכו וכו'. וזכוכים
 זכוכו אחר י' שנים ~~ששה~~ ^{שש} ~~א~~ ~~א~~ ~~א~~ ~~א~~ ~~א~~ זכוכו זכוכו ווא
 יאזה כיוון שזה זכוכו פגולו שניכוס אומי
 מנח שמהל מצוה דפריו ורגיה ואמניק
 שמתנה ~~אבל~~ כוצה אק"ק ^{המצוי} ^{האשה} אלא שיצרו
 תקף אומי ^{אדם} ^{האשה} וכל כאן ~~א~~ ~~א~~ ~~א~~ אשה כאל
 וכו' אצמו ארק שיהב ~~א~~ ~~א~~ ~~א~~ אשה מקושמת
 אלו אלא רוצה אחרשה שזה ברור שפוי
 לא גבוע אלו מנח שפוי אלא אולג ומאוס
 הו' א עליה ~~א~~ ואלכן ~~א~~ עלה ש' ארבע
 ונמו שרשי אומר בענין אלו ^{האשה} ^{האשה} פוי אפסיק שגו
 מנח שפוי אלא אולג ^{האשה} ^{האשה} אמת ~~א~~ ~~א~~ ~~א~~ אשה
 רוצה אקום אומי (ואין זה כמו אשה שיש סברה שיוצת
 אמת ^{האשה} ^{האשה} אלא שפוי אמת ~~א~~ ~~א~~ ~~א~~ אמת